ΛΥΣΙΜΑΧΕΙΑ

Γεωργίου Π. Οἰκονόμου: (ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων) Μακεδονίας: Ἐπιγραφαὶ τῆς Μακεδονίας τόμος πρῶτος. Βιβλιοθήκη τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1915 σ. 1-5

Ἡ θέσις τῆς πόλεως Δίου ἀναγνωρίσθη ἐπὶ πάντων τῶν νεωτέρων περιηγητῶν ὡς τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχίας Κατερίνης μεταξὺ τῆς ἀρχαίας ὀνομασίας Κατίτου καὶ Μαλαθριᾶς ἐρειπίων ἀρχαίας πόλεως. Τὰ ὑπὸ τῶν παλαιῶν τῶν Κατίτου ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ ἐπὶ αὐτῆς τῆς ἀκτῆς ἐν μέσῳ τῶν λοχαίων εὐρεθέντα ἐν νεωτέροις χρόνοις ἀρχαῖα, ἃ γνωστὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, πιθανῶς ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς Δίου ἐξελείνετο μέχρι τῶν Κατίτου. Εὗρον δὲ ἐν τῷ Κατίτῃ ἐπιλειψίνα ἀρχαῖα πολλά.

Τεμάχια λίθου ὑπομνήματος ἐπιγραφὰ δύο, ἐπιλειψίνα ἐν τῷ Δ. λοχῷ τῷ παρὰ τὴν Καλύβια τῶν Κατίτου ἐπιπλοίας τοῦ Δ. Παρασκευᾶ προσεχόμενα προφανῶς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιγραφῶν (παραλίθεται ἐν σ. 3 παρομοιότατα τῶν δύο ἐπιγραφῶν).

Α1 ------ καὶ ἀναθέντων ἐν τῷ [ἱερῷ - - - - - - - - - - - - - - -
------ συνόδου [ἀνέθεσαν δ[ὲ τὰν - - - - - - - δημοσίαν τιμὴν βασιλεῖ
Φιλίππῳ δοθησομένην - οἱ] στρατηγοὶ καὶ οἱ [ἡγεμόνες καὶ οἱ φύλαρχοι - - - -
καὶ δὲ Λυσιμαχεῖς δοθησομένην [τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν νεω[ν δαπανωμένοις καὶ τῷ ἰδίῳ
5 - - - - - - - - - - - - -] βασιλεῖ Φιλίππῳ [αὐτοῦ ἕνεκα ὄντος]
- - - - - - - - - - - ἀναγεα] λέ[γ]ει [-
[- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, περιέχει ὁμολογίαν μεταξὺ Λυσιμάχου καὶ βασιλέως Φιλίππου, ἔχει δὲ ἰσχύν ὅμως ὁμολογίας, λόγῳ ἀποκλεισμοῦ τοῦ πρώτου ἐπιγραφικοῦ μαρτυρίου ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορικὴν παράδοσιν ἀναλυόντων μνείαν.

Ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῶν Θρακικῶν χρόνων Λυσιμάχου, περὶ οὗ πολλὰ ἐλάβετε πρόσφατα, οὐχὶ μακρὰν χρόνον μετὰ τὴν ἔτος 309 π.Χ. ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου ἵδρυσιν αὐτοῦ ἐν ἔτει

Οἱ Λυσιμαχεῖς ἦσαν, ὡς εἴπομεν ἤδη, ἀπὸ τοῦ 245 περὶ τὸν πρόλογον τῶν Πτολεμαίων φαινόμενοι ἤδη βραχὺ πρὸ τοῦ 202/1 καὶ συναγωνίσαντο καὶ τῶν Πτολεμαίων, ἀναλαβόντες τὰ βασίλεια αὐτοῖς καὶ τοὺς Καλχηδονίους καὶ τοὺς Κιανοὺς ἐκείνου τοῦ ἀπελθόντος καὶ καταλιπόντος Φιλίππου Ε', προσέμειξαν εἰς τὴν Αἰτωλικὴν συμπολιτείαν, ἐνίσχυσαν Αἰτωλοὶ ἀρχαιρεσίαις. Ὁ Φίλιππος --- ἐγνωσθέντος εἰς ἐξαρνοῦσιν τοῦ πεμφθέντος αὐτῶν καὶ ἄλλου πρεσβευτοῦ τινος, ἀπέστειλεν ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῶν Αἰτωλῶν εἰς Λυσιμαχείας καὶ κατέστησεν φίλον καὶ σύμμαχον αὐτοῦ (ὑπερορίας ἔχοντα) ἐνταῦθα καὶ αὐτόθι ἀναστήσας Αἰτωλοὺς ὁρατέους καὶ ὁρκωμοσίας λαβὼν εἰς πόλιν (Πολύβιος XVIII 3, 11) ἔργον εἶναι, ἵνα μὴ συμμαχία εἶναι ἀνεμπόδιστος, πρὸς φανερὸν δὲ προφέρων ὅτι οἱ Αἰτωλοὶ διὰ τὴν λίαν ὑπόνοιαν ἔποιησαν εἰς ἄμυναν τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν τῶν Θρᾳκῶν κινδύνων. (Πολύβιος XVIII 4, 5.)

Ἀλλὰ καὶ ἀνάμνησιν τοῦτο δὲ τὸ ἀπὸ τῆς πρόφασιν, πάντως ὅμως δὲ θὰ ἦτο τὸ κύριον ἐλατήριον τῆς ἐνεργείας τοῦ Φιλίππου, ὅστις καίτοι προσπαθεῖ νὰ δείξῃ τὰ προηγούμενα, ἐχει ὡς τοιοῦτον δὲ τὸν προφανεστέρον αὐτοῦ πρᾶξιν καὶ δὲ τὴν κεκλεισμένα θράσος παρέχει [illegible] κρείττονα κρείττονα τῶν Μακεδόνων πρᾶξιν, πολεμεῖ, ὅτι δὲ τὴν ἐξέλασιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσεγγίσας, ἐκ. [illegible] πόλεις [illegible] βάλλει [illegible] πολ-
κνᾶλα.

Εἰς τὴν κλεῖν Λυσιμαχείας συνέλαβε [illegible] τοῦ Φιλίππου ἀναφέρει παλαιὸ ἡ Δίου ἐπιγραφή.

Ἡ ἐν Βοιω. 8 φράσις καθ' ἣν ἐπιστεύθη ἀνάγκαι δοῦναι καὶ ὁλοκλήρους ὅλας ἐν Δίῳ ἐπιγραφὴ εἶναι κυρίως συνταλαιπωρικὴ συνθήκη ἢ τὴν προσθήκη εἰς τὴν προφορικὴν συνθήκην φιλίας καὶ συμμαχίας τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Λυσιμαχίου, ἐπὶ ὁ. πτίαν συναφαιρουμένου ἐν τοῦ Πολυβίου. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ λυκοῦ τοῦ Λυσιμαχείας ἐπιφανοῦς δεκαφύλλου δίκαιος νὰ ὑπαχθῇ ὅλη κλεῖς εἰς συνθήκην· εἰς ἐπιστροφὴν δὲ εἶναι δίκαιον νὰ ἐκκαθάρισις καὶ χρονικὸν δάνειον, λόγῳ, ὡς εἴδομεν, τοῦ 197 ὁ Λυσιμαχεία ὅλο ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος. Τὸ ἐν Α στ. 11-13 λεγόμενον περὶ τοῦ ἐκκλησίου τῆς φρουρίου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ δὲ φαίνεται τοιοῦτον τοῦ δεδιέναι τὴν περὶ τοῦ ἀνοικοδομῆσαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ συμφωνεῖ πρὸς ὅνα ὁ Φίλιππος δὲ ἀναστοχεῖ ἐν τῷ τοῦ Ρωμαίου ὁρατοῦ Τίτου Κοΐντιου Φλαμινίνου εἰς ἀπὸ τῆς Αἰτωλῶν ἀπόσπασιν τοῦ Λυσιμαχείας περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Θρᾳκῶν κινδύνου εἶπεν (Πολύβιος XVIII 3, 11) ἤρξατο γὰρ (Ἀλέξανδρος ὁ Ἴσιος) καὶ Φίλιππον δὲ τὴν Λυσιμαχείας καὶ Αἰτωλῶν λαλοῦντας ὁρατοὶ ἔχουσαν παρ' αὐτῷ ἐνδεῶν τοῦ κακόνους φροντὶ εἰς πόλιν καὶ 4, 5. κατὰ τὴν δὲ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐπιστολὴν (ὁ Φίλιππος) ἐρωτᾷ με φησί, τὸν Ἀλέξανδρον δὲ τὴν Λυσιμαχείας προσέλθοι; ἵνα μὴ δὲ εἰς ἐκλείσῃ ὁ δι' μυρίων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀνάστατον ὑπὸ Θρακῶν φυλῶν, καθάπερ καὶ τῶν γείτονα ἡμῖν ἀπαράμορφον κατεφαλωλαί, ἀλλ' οὐκ ἐστὶ φρουρούμενον αὐτῶν, οὐ τοῦ φύλου, ἀλλὰ τοῦ παραμυθοῦντος λέγω. οὐχὶ τοῦ φρουροῦντος ἀλλ' τῶν ἐνοικούντων τὴν ἀκρόπολιν ἐπὶ πόλει, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαίου φυλάττοντος αὐτὸν ἀπὸ κακῶν ἐπιφυομένων αὐτῷ.
Ταῦτα ἐδεχθησαν ὑπὸ τῶν Φιλίππου καὶ τῶν Δακεδαιμονίων ἐπὶ Νικαίας, ἐπὶ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου τῷ 198 π.Χ. (Niese II 620 ἑ.)
Ἡ Δακεδαίμων ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς ἀνάγεται εἰς Λυκουργίαν ἐφεξῆς τῷ 199/8 (Niese II 608).
Ἀρκεῖται πιθανόν ἐστι ἡ ἐπιστροφὴ ἐφεξῆς βραχὺ πρὸ τῶν Ρωμαίων ἀφίξεως, 197, καὶ μὲν καὶ εἰς τὸν 198 ὑπὸ τῶν Θρακῶν λεγομένων Λυκουργίαν.
Ὅτι εἰς τὸν ἱστορικὸν παράδοξον, ὃν εἰς τὴν περιέχουσαν ταύτην ἀλληγορικὴν μορφὴν Πολύβιος δὲν γνωρίζει ῥητῶς περὶ συμμαχίας μετὰ Φιλίππου καὶ Λυκουργίας, δὲν ἔχει συμμαχίαν ἐκεῖ, ἀλλὰ ἐπαράμυθα περιφέρεται ἄλλον οὕτω εἰκονικῶς, ὅτι κελεύει εἰρήνην ἐπὶ τῶν Δίου ἐπιφανοῦς μυθικοῦ κελεύσματος, ἀμφιβολία περὶ τῆς φύσεως τοῦ μεταξὺ Φιλίππου καὶ τῶν Θρακικῶν πόλεων λόγου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ